

Απόσπασμα ομιλίας μου στην Ολομέλεια της Βουλής
στις 10.12.2004 κατά την συζήτηση του
Προϋπολογισμού για το έτος 2005

Πολλή είναι η συζήτηση και η επικοινωνιακή εκμετάλλευση που γίνεται αναφορικά με το δημοσιονομικό έλλειμμα και τα οικονομικά μεγέθη που καλείται σήμερα η χώρα να καλύψει και τα οποία αποτελούν για την κυβέρνηση την καλύτερη δικαιολογία για να συνεχίσει, και για τα επόμενα χρόνια, την συντηρητική, άοσμη και άχρωμη πολιτική της.

Φαίνεται ότι κάποιοι πολύ σύντομα ξέχασαν ότι το δημοσιονομικό έλλειμμα του 6,3% του έτους 2003 και του 5,5% του 2004 του Α.Ε.Π. είναι απόρροια κοινών αποφάσεων μεταξύ της προηγούμενης κυβέρνησης και της παρούσας Βουλής. Να θυμίσω ότι τέως βουλευτές και τώρα υπουργοί και κοινοτικοί αξιωματούχοι, αλλά και άλλοι ευπαιδευτοί, κατά άλλα, συνάδελφοι, έλαβαν μέρος και ήταν οι πρωτεργάτες της φορολογικής μεταρρύθμισης του 2002 και της άλογης πολιτικής που οδήγησε στην συσσώρευση των δεινών αυτών. Ειδικότερα η ανάγκη αύξησης του συντελεστή ΦΠΑ, που τότε ετίθετο επιτακτικά από τους κοινοτικούς αξιωματούχους, αποτέλεσε το έναυσμα για τις δυνάμεις της τότε αντιπολίτευσης και της σημερινής συμπολίτευσης, να περιπλέξουν την τότε κυβέρνηση σε ένα αγώνα πολιτικών σκοπιμοτήτων -πολιτικής εξαθλίωσης θα έλεγα- με κύριο σκοπό την αφαίμαξη των κρατικών ταμείων, γιατί όπως έλεγαν, το κράτος έχει πολλά να δώσει και δεν έπρεπε να τσιγκουνεύεται. Ο στόχος φυσικά σαφής, η κάρπωση των πολιτικών οφελών από τις προτάσεις τους, οι οποίες δεν ήταν απλώς προτάσεις, αλλά επιταγές.

Κυρίες και κύριοι, να υπενθυμίσω κάποια από τα μέτρα που προτάθηκαν από πολιτικά κοινοβουλευτικά κόμματα, πέραν αυτών που είχαν προταθεί από την τότε κυβέρνηση, όπως, η περαιτέρω αύξηση του αφορολόγητου εισοδήματος, η κατάργηση του επαγγελματικού φόρου, χωρίς προηγουμένως να μελετηθούν διεξοδικά οι επιπτώσεις επί των δημοσίων οικονομικών. Περαιτέρω σας υπενθυμίζω ότι, με βάση την προτεινόμενη αρχική αύξηση του ΦΠΑ, καθώς και των υπόλοιπων έμμεσων φόρων, η τότε κυβέρνηση, για να εξυπηρετήσει το πρόγραμμα σύγκλησης, πρότεινε μια σειρά αντισταθμιστικών μέτρων, το κόστος των οποίων δεν υπερέβαινε το ποσό των £88 εκ.. Το συνολικό κόστος

δε, των μέτρων που τελικά εγκρίθηκαν από την Βουλή, έφτανε τα £269εκ..

Ναι λοιπόν, συνάδελφοι, οφείλουμε, αν θέλουμε να είμαστε ειλικρινείς με τους εαυτούς μας, να παραδεχτούμε ότι η προηγούμενη κυβέρνηση, που αυτή τη στιγμή και για δύο χρόνια κατηγορείται από τους κυβερνώντες ασύστολα, είχε καταθέσει μια ισοζυγισμένη υπό τις τότε περιστάσεις πολιτική πρόταση φορολογικής μεταρρύθμισης, και ότι είναι η μετέπειτα αλόγιστη προσέγγιση που οδήγησε στα συσσωρευμένα ελλείμματα.

Και ερωτώ, γιατί κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιμένετε σε μια πολιτική, η οποία σπαταλείται σε μια κούρσα εντυπωσιασμού και επίδειξης ευαισθησίας έναντι αδύναμων ομάδων του πληθυσμού, όταν λανθασμένα η πολιτική αυτή καταδεικνύει τάση αποποίησης κάθε ευθύνης για τα αίτια που οδήγησαν στα μεγάλα σημερινά ελλείμματα και τα δεινά που έχουν συσσωρευτεί;